

Iekšējā tempļa attīrīšana

Prezidents Boids K. Pekers
Divpadsmit apustuļu kворuma prezidents

Tā legalizēšana, kas savā būtībā ir nepareizs vai ļauns, nepasargās no sāpēm un sodiem, kas sekos tikpat droši, kā nakts seko dienai.



Šī vispārējā konference notiek laikā, kad pastāv tik daudz apjukuma un tik daudz briesmu, ka mūsu jaunie cilvēki gandrīz vai nezina, pa kuru ceļu viņi var doties. Atklāsmēs ir brīdināts, ka tas tā būs, un praviešiem un apustuļiem vienmēr ir ticis parādīts, kas jādara.

Tas Kungs atklāja pravietim Džozefam Smitam to, „lai katrs cilvēks varētu runāt Dieva, Tā Kunga, tieši pasaules Glābēja, Vārdā.”¹ Kad tika atjaunotas atslēgas, tās sniedza priesterības pilnvaras, lai tās būtu katrās mājās caur vectēviem, tēviem un dēliem.

Pirms piecpadsmit gadiem, pasaules nemieru laikā, Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kворums izdeva „Ģimene — Vēstījums pasaulei”,² piekto vēstījumu Baznīcas vēsturē. Atbilstoši Svēto Rakstu definīcijai tas atbilst atklāsmei, ceļvedim, ko Baznīcas locekļiem vajadzētu lasīt un atbilstoši tam rīkoties.

Tā daļā teikts: „Mēs, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Augstākais Prezidijs un Divpadsmit Apustuļu Padome, svinīgi paziņojam, ka laulība starp vīrieti un sievieti ir Dieva noteikta un ka ģimenei ir galvenā loma Radītāja iecerē par Viņa bērnu mūžīgo dzīvi.”²

„Dievi devās lejā, lai izveidotu cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dievu tēla lai izveidotu to, vīrieti un sievieti lai Viņi izveidotu tos.

Un Dievi sacīja: Mēs svētīsim viņus. Un ... Mēs liksim tiem būt auglīgiem un vairoties, un piepildīt zemi, un pakļaut to.”³

Šis bauslis nekad nav ticis atcelts.

„Un mēs ar to viņus pārbaudīsim, lai redzētu, vai viņi darīs visu, ko Tas Kungs viņu Dievs tiem pavēlēs.”⁴

Ir paredzēts, lai mēs būtu laimīgi, jo „cilvēki ir, lai viņi varētu gūt prieku”.⁵

Lehijs mācīja, ka cilvēki ir brīvi un tiem ir jābūt brīviem, „lai rīkotos paši un nevis lai ar viņiem rīkotos, izņemot tikai, ja tas būs ar likuma sodu tajā lielajā un pēdējā dienā.”⁶

Senā paruna: „Tas Kungs balso par mani, un Lucifers balso pret mani, taču tikai *manai* balsij ir nozīme,” apraksta doktrināro noteiktību, ka mūsu rīcības brīvība ir spēcīgāka par

pretinieka gribu. Rīcības brīvība ir ļoti dārga. Mēs varam muļķīgi, akli to atdot, taču to nevar ar varu no mums paņemt.

Ir arī izsena atruna: „Velns man to lika darīt.” Tā nav! Viņš var jūs piemānīt un maldināt, taču viņam nav varas piespiest jūs vai jebkuru citu izdarīt pārkāpumu vai turpināt to darīt.

Dzīvības radīšanas spēks ietver lielākos priekus un visbīstamākos kārdinājumus. Mirstīgās dzīves dāvana un spēja radīt citas dzīvības ir dievišķa svētība. Taisnīgi izmantojot šo spēku, ko nevar salīdzināt ne ar ko citu, mēs varam tuvoties mūsu Debesu Tēvam un pieredzēt prieka pilnību. Šis spēks nav nejauša laimes ieceres daļa. Tā ir atslēga — tieši atslēga.

Tas, vai mēs lietojam šo spēku, kā to prasa mūžības likumi, vai noraidām tā dievišķo nolūku, uz mūžīgiem laikiem noteiks to, par ko mēs kļūsim. „Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva nams un ka Dieva Gars jūsos māj?”⁷

Tas ļoti atbrīvo, kad cilvēks pats pēc savas gribas izlemj būt paklausīgs mūsu Tēvam un mūsu Dievam un pauž šo labprātību Viņam lūgšanā.

Kad mēs paklausām, mēs varam baudīt šos spēku laulības derībā. No mūsu dzīvības avotiem radīsies mūsu bērni, mūsu ģimene. Mīlestība starp vīru un sievu var būt pastāvīga un sniegt papildījumu un apmierinātību visās viņu dzīves dienās.

Ja kādam šīs svētības tiek liegtas mirstībā, pastāv apsolījums, ka tās tiks dotas nākamajā pasaulē.

Tīra mīlestība pieņem kā priekšnoteikumu, ka tikai pēc mūžīgas uzticības zvēresta, legālas un likumīgas ceremonijas, un ideālā gadījumā — pēc saistīšanas priekšraksta templī, šie dzīvību sniedzošie spēki var tikt atbrīvoti pilnai mīlestības izpausmei. Tajā var piedalīties tikai un vienīgi vīrietis un sieviete, vīrs un sieva, ar cilvēku, kurš ir mūsu dzīvesbiedrs uz mūžību. Par to evaņģēlijs izsakās ļoti skaidri.

Mums ir tiesības ignorēt baušļus, taču tad, kad atklāsmes runā tādos skarbos terminos kā „tev nebūs”, mums noteikti tam jāpievērš uzmanība.

Pretinieks apskauž visus, kuriem ir spēks radīt dzīvību. Sātans nevar radīt dzīvību, viņš ir neauglīgs. „Viņš tiecas, lai visi cilvēki varētu būt nelaimīgi līdzīgi viņam pašam.”⁸ Viņš tiecas degradēt dzīvību radošo spēku taisnīgu pielietošanu, kārdinot jūs iesaistīties amorālās attiecībās.

Tas Kungs izmantoja vārdu „līdzinās”, lai radītu tēlu, ko Viņa sekotāji spētu saprast, piemēram:

„Debesu valstība līdzinās tirgotājam.”⁹

„Debesu valstība līdzinās tīrumā apslēptai mantai.”¹⁰

Mūsdienās pornogrāfijas briesmīgā ietekme līdzinās sērgai, kas pārslauka pasauli, inficējot vienu te un citu tur, nerimstoši cenšoties iebrukt katrā mājā, visbiežāk caur vīru

un tēvu. Šīs sērgas sekas var būt — un diemžēl bieži ir — garīgi nāvējošas. Lucifers tiecas sagraut „diženo pestīšanas ieceri,”¹¹ „diženo laimes ieceri.”¹²

Pornogrāfija vienmēr atgrūdis Kristus Garu un pārtrauks sazināšanos starp mūsu Debesu Tēvu un Viņa bērniem un sagraus maigās attiecības starp vīru un sievu.

Priesterība ietver pilnīgu spēku. Tas var jūs pasargāt no pornogrāfijas sērgas — un tā ir sērga — ja jūs pakļaujaties tās ietekmei. Ja cilvēks ir paklausīgs, priesterība var parādīt, kā pārtraukt ieradumu un pat novērst atkarību. Priesterības nesējiem ir šīs pilnvaras, un viņiem ir tās jālieto, lai iznīcinātu šo ietekmi.

Mēs ceļam trauksmi un brīdinām Baznīcas locekļus attapties un saprast, kas notiek. Vecāki, esiet modri, vienmēr vērīgi, lai šī bezdievība neapdraudētu jūsu ģimeni.

Mēs mācām tikumīgas uzvedības standartu, kas mūs aizsargās pret Sātana daudzajiem laulības aizvietotājiem un viltojumiem. Mums jāsaprot, ka jebkurš pamudinājums stāties jebkādas attiecībās, kas nav saskaņā ar evaņģēlija principiem, noteikti ir nepareizs. No Mormona Grāmatas mēs mācāmies, ka „bezdievība nekad nav bijusi laime.”¹³

Daži domā, ka ir iepriekš nolemti un nevar pārvarēt to, ko viņi uzskata par iedzimtām nosliecēm uz nešķīsto un pretdabisko. Tā nav! Kādēļ gan mūsu Debesu Tēvs kādam to nodarītu? Atcerieties, Viņš ir mūsu *Tēvs*.

Pāvils apsolīja, ka „Dievs ... neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām, bet darīs pārbaudījumu tādu galu, ka varat panest.”¹⁴ Jūs varat, ja jūs vēlaties, pārtraukt ieradumus un pārvarēt atkarību, un novērsties no tā, kas ir necienīgs jebkuram Baznīcas loceklim. Kā Alma brīdināja, mums „nepārtraukti [jābūt modriem un jālūdz]”¹⁵

Jesaja brīdināja: „Bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu un labu par ļaunu, kas tumsību tur par gaismu un gaismu par tumsību, kas rūgtu dēvē par saldu un saldu par rūgtu!”¹⁶

Pirms vairākiem gadiem es apmeklēju kādu skolu Albukerkē. Skolotājs man pastāstīja par kādu bērnu, kurš uz skolu bija atnesis kaķēnu. Kā jūs varat iedomāties, tas pārtrauca visu. Skolotāja lika viņam turēt kaķēnu bērnu priekšā.

Viss bija labi, līdz viens no bērniem pajautāja: „Vai tas ir runcis vai kaķēnīte?”

„Nevēloties tajā iedziļināties,” skolotāja teica. „Nav svarīgi. Tas ir vienkārši kaķēns.”

Taču viņi neatlaidās. Beidzot viens zēns pacēla savu roku un teica: „Es zinu, kā to var uzzināt.”

Samierinoties ar notiekošo, skolotāja teica: „Kā to var uzzināt?”

Un skolēns atbildēja: „Jūs varat par to balsot!”

Jūs varat smieties par šo stāstu, taču, ja mēs neesam modri, šodien ir cilvēki, kuri ne tikai pieļauj, bet arī balso, lai mainītu likumus, kas legalizētu netikumību, it kā balsojums kaut kādā veidā mainītu Dieva likumu un dabas būtību. Likumu pret dabu būtu neiespējami

ieviest. Piemēram, kāds labums būtu no balsojuma pret gravitācijas likumu?

Pastāv gan morāles, gan fiziskie likumi, „neatsaucami [izdoti] debesīs pirms šīs pasaules radīšanas”,¹⁷ ko nevar izmainīt. Vēsture atkal un atkal rāda, ka morāles standartus nevar izmainīt ar spēku un tos nevar izmainīt ar vēlēšanām. Tā legalizēšana, kas savā būtībā ir nepareizs vai ļauns, nepasargās no sāpēm un sodiem, kas sekos tikpat droši, kā nakts seko dienai.

Neatkarīgi no pretestības, mēs esam apņēmis pilni palikt uz ceļa. Mēs turēsimies pie evaņģēlija principiem un likumiem, un priekšrakstiem. Ja tie tiek pārprasti, vai nu nezinot vai apzināti, lai tā būtu. Mēs nevaram mainīt, mēs nemainīsim morāles standartu. Mēs ātri vien pazaudējam ceļu, ja mēs nepaklausām Dieva likumiem. Ja mēs neaizsargājam un neaudzinām ģimeni, civilizācijai un mūsu brīvībai būs jāiznīkst.

„Es, Tas Kungs, esmu saistīts, kad jūs darāt, ko Es saku, bet kad jūs nedarāt, ko Es saku, jums nav solījuma.”¹⁸

Katrai dvēselei, kas ir ieslodzīta grēka, vainas vai perversitātes cietumā, ir vārtu atslēga. Atslēgai ir uzlīme ar nosaukumu „grēku nožēlošana”. Ja jūs zināt, kā izmantot šo atslēgu, pretinieks nevar jūs noturēt. Grēku nožēlošanas un piedošanas radniecīgie principi savā spēkā pārspēj kārdinātāja lielo spēku. Ja jūs saista ieradums vai atkarība, kas ir necienīga, jums jāpārtrauc kaitīgā uzvedība. Eņģeļi jūs apmācīs,¹⁹ un priesterības vadītāji jūs vadīs caur šiem grūtajiem laikiem.

Nekur Dieva cēlsirdība un laipnība, un žēlastība neizpaužas vairāk kā grēku nožēlošanā. Vai jūs aptverat Izpiršanas pilnīgo, attīrošo spēku, ko paveica Dieva Dēls, mūsu Glābējs, mūsu Pestītājs? Viņš teica: „Jo lūk, Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, lai viņi varētu neciest, ja tie nožēlos grēkus.”²⁰ Tajā dievišķīgajā mīlestības rīcībā Glābējs samaksāja sodu par mūsu grēkiem, lai mums nevajadzētu maksāt.

Tiem, kuri patiesi to vēlas, *pastāv* atgriešanās ceļš. Grēku nožēlošana ir līdzīga mazgāšanas līdzeklim. Pat dziļi grēka traipi tiks iztīrīti.

Priesterības turētāji nes sev līdzī pretlīdzekli, lai noņemtu briesmīgos pornogrāfijas attēlus un nomazgātu vainu. Priesterībai ir spēks noņemt mūsu ieradumu ietekmi, pat atsvabināt no atkarības, lai cik ciešs būtu tās tvēriens. Tā var dziedināt pagātnes kļūdu rētas.

Es nezinu skaistākus un mierinošākus vārdus visās atklāsmēs par šiem: „Lūk, tam, kurš nožēlojis savus grēkus, tam tiek piedots, un Es, Tas Kungs, tos vairs nepieminu.”²¹

Dažkārt, pat pēc atzīšanās un soda samaksāšanas, pati grūtākā grēku nožēlošanas daļa ir piedošana pašam sev. Jums jāsaprot, ka piedošana nozīmē piedošanu.

„Kad vien Mani ļaudis nožēlos grēkus, Es piedošu tiem viņu pārkāpumus pret Mani.”²²

Prezidents Džozefs Fīldings Smits man pastāstīja par kādu sievieti, kura nožēloja grēkus un cīnījās, lai atrastu izeju no ļoti netikumīgas dzīves. Viņa vaicāja viņam, ko viņai tagad vajadzētu darīt.

Atbildot viņš palūdza viņai izlasīt no Vecās Derības stāstu par Lata sievu, kura tika pārvērsta par sāls stabu.²³ Tad viņš jautāja viņai: „Kādu mācību šie panti tev sniedz?”

Viņa atbildēja: „Tas Kungs iznīcinās ļaunos.”

„Nē!” prezidents Smits teica, ka mācība šai grēkus nožēlojušai sievietei un jums ir: „Neskaties atpakaļ!”²⁴

Lai cik savādi tas arī nebūtu, bet pats vienkāršākais un spēcīgākais profilaktiskais un ārstnieciskais līdzeklis pret pornogrāfiju vai jebkuru nešķīstu rīcību ir tās ignorēšana un izvairīšanās no tās. Izdzēsiet no prāta jebkuru necienīgu domu, kas mēģina iesakņoties. Tiklīdz jūs esat izlēmuši palikt tīri, jūs aizstāvat savu Dieva doto rīcības brīvību. Un tad, kā prezidents Smits ieteica: „Neskatieties atpakaļ!”

Es apsolu, ka jūsu priekšā ir miers un laime jums un jūsu ģimenei. Visu Baznīcas aktivitāšu galīgais mērķis ir, lai vīrs un viņa sieva, un viņu bērni būtu laimīgi savās mājās. Un es piesaucu Tā Kunga svētības pār jums, kuri cīnās pret šo briesmīgo sērgu, lai rastu dziedinājumu, kas mums ir pieejams Tā Kunga priesterībā. Es sniedzu liecību par šo spēku Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Mācība un Derības 1:20–21.
2. „Ģimene — Vēstījums pasaulei”.
3. Ābrahāma 4:27–28.
4. Ābrahāma 3:25.
5. 2. Nefija 2:25.
6. 2. Nefija 2:26.
7. 1. korintiešiem 3:16.
8. 2. Nefija 2:27.
9. Mateja 13:45.
10. Mateja 13:44.
11. Jēkaba gr. 6:8; Almas 34:31.
12. Almas 42:8.
13. Almas 41:10.
14. 1. korintiešiem 10:13.
15. Almas 13:28.
16. Jesajas 5:20.
17. Mācība un Derības 130:20.
18. Mācība un Derības 82:10.
19. Skat. 2. Nefija 32:3.
20. Mācība un Derības 19:16.
21. Mācība un Derības 58:42.
22. Mosijas 26:30.
23. Skat. 1. Mozus 19:26.
24. Skat. Boyd K. Packer, *The Things of the Soul* (1996), 116. lpp.